

Městský úřad Rychnov nad Kněžnou
Odbor školství, kultury, mládeže a
tělovýchovy
Havlíčкова 136
516 01 Rychnov nad Kněžnou
IDDS: u76ac9y

Váš dopis čj. | ze dne OŠKMT-13483/15-2478/2015/Cho|ze dne 12. 5. 2015
Naše čj. NPÚ-362/35879/2015/Mch
Vyřizuje |tel. Pavel Mach|724 586 281
Spisový znak 820.4 A/30
V Josefově dne 21. 5. 2015

PÍSEMNÉ VYJÁDŘENÍ

odborné organizace státní památkové péče

podle ust. §14 odst. 6 zákona č.20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,

ve věci obnovy (restaurování) kulturní památky „**Mariánský sloup**“, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku 24489/6-2413, **náměstí T. G. Masaryka, Město Rokytnice v Orlických horách, na pozemku p. č. p. 952/6, k. ú. Rokytnice v Orlických horách**, která se dále nachází v památkové zóně Rokytnice v Orlických horách, prohlášené vyhláškou 108/2003 Sb. Ministerstva kultury ČR ze dne 1. 4. 2003, o prohlášení území s historickým prostředím ve vybraných městech a obcích Východočeského kraje za památkové zóny a určování podmínek pro jejich ochranu, s platností od 1. 9. 2003.

Dne 13. 5. 2015 Národní památkový ústav, ú. o. p. v Josefově (dále jen „NPÚ“) obdržel žádost Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, Odbor školství, kultury, mládeže a tělovýchovy, o písemné vyjádření ve výše uvedené věci.

O závazné stanovisko v této věci požádalo Město Rokytnice v Orlických horách, IČ 00275301, se sídlem náměstí Jindřicha Šimka č. p. 3, 517 61 Rokytnice v Orlických horách.

Součástí žádosti byl písemný materiál „Restaurátorský záměr na opravu sloupu Panny Marie v Rokytnici v Orlických horách“, vypracovaný dne 6. 5. 2015 panem Jaroslavem Vrbatou, Generála Svobody 622, 533 51 Pardubice, dále kopie katastrální mapy a fotodokumentace aktuálního stavu.

Restaurátorské zásahy uvedené v žádosti:

Restaurátorské práce mají vycházet z dochovaného stavu kulturní památky a budou vedeny se snahou rekonstruovat pouze dožilé prvky a ostatní prvky restaurovat s minimem restitučních zásahů. Restaurátorské práce by tak měly především zajistit dochovaný stav památky a odstranit poškození. Socha Panny Marie bude demontována včetně zeměkoule a hlavice, železný čep bude odvrtnán jádrovým vrtákem, kovové klínky pod hlavicí budou odstraněny. Při zpětném osazení bude hlavice, zeměkoule a socha osazeny na nerezovou trubku a vápennou maltu nastavenou bílým cementem. Sochy svatého Václava, svatého Jana Nepomuckého a Panny Marie budou odvezeny do ateliéru, kde budou restaurovány. Sochy světců budou osazeny zpět na nerezové čepy a vápennou maltu.

- prekonsolidace, povrch kamene bude lokálně předzpevněn a nesoudržných místech kosolidantem na bázi organokřemičitanů, nesoudržné dochované barevné vrstvy budou prekonsolidovány roztokem Paraloid B 72,

- čištění, po vyvržení prekonsolidace bude povrch kamene očištěn plachem tlakovou vodou, tmavý silikátový film bude ztenčen a zesvětlen mikrotryskáním, dožilé tmely a nefunkční spárování bude odstraněno opatrně dlátky, biologické napadení bude umrtveno chemickými prostředky (Porosan, Preventol), poté bude odstraněno tlakovou vodou a nekovovými kartáči, spodní části soch svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého, bude-li to nutné, budou cyklicky odsolovány buničinovými zábaly, stupeň zasolení bude kontrolován,
- konsolidace, bude-li nutné, bude povrch kamene lokálně zpevněn konsolidantem na bázi organokřemičitanů,
- kovové prvky, kovové prvky budou demontovány, pokud to bude možné, budou zrekonstruovány, povrch bude očištěn tryskáním a opatřen základním a dvěma vrchními nátěry, chybějící prvky budou vyrobeny z nerezavého materiálu, poté bude povrch pozlacen plátkovým zlatem na mixtion, železné kramle a trny budou odstraněny a nahrazeny kopiemi z nerezavého kovu, povrch kramlí, který se pohledově uplatňuje, bude opatřen základním a vrchním nátěrem (antracitová černá),
- tmelení, doplnění chybějící hmoty, praskliny budou vyčištěny a injektovány vhodnou injektážní směsí (epoxidové pryskyřice, Polyester), poté budou plasticky retušovány do původního tvaru, silně narušená místa a místa s chybějící hmotou budou doplněna minerálním tmelem na bázi bílého cementu, tmelící hmota bude probarvena ve hmotě světlostálými minerálními pigmenty, struktura a barevnost tmelů bude odpovídat originálnímu materiálu, větší části (pravý andílek, části zeměkoule) budou doplněny sekanými kopiemi z přírodního materiálu, případně domodelovány v hlíně a doplněny výdusky. Rozsah doplňků bude konzultován se zástupci památkové péče, balustráda a stupně budou rozebrány, pod balustrádou bude vybudován betonový základ, poté budou osazeny zpět na vápennou maltu nastavenou bílým cementem, spárování bude provedeno měkkí vápennou maltou probarvenou ve hmotě světlostálými pigmenty, chybějící prvky mohou být rekonstruovány sekanými kopiemi z přírodního kamene, tvar bude navržen po dohodě se zástupci památkové péče a vlastníkem podle dochovaných fotografií a obrázků,
- barevné retuše, doplňovaná místa budou lokálně barevně retušována lazurními barvami, světlostálé pigmenty v pojivu,
- hydrofobizace, povrch soch, podstavce a stupňů bude na exponovaných plochách opatřen hydrofobní úpravou,
- veškerá nová zjištění a případné změny v technologii či materiálech budou konzultována se zástupcem památkové péče a vlastníkem,
- na závěr bude vyhotovena restaurátorská zpráva s fotodokumentací ve dvou kopiích a v elektronické podobě.

Vymezení dotčených kulturně historických (památkových) hodnot:

Mariánský sloup stojící na náměstí v Rokytnici v Orlických horách je dokladem kvalitní kamenosochařské a uměleckořemeslné práce z roku 1777. Památku o celkové výšce cca 700 cm doplňuje na sloupu stojící Immaculata, po stranách při patce sloupu svatý Jan Nepomucký a svatý Václav. Čelní straně podstavce dominuje reliéfní znak Nostitz – Rieneck, v reliéfu vyvedený světec svatý Florián a dva letící andělé nesoucích v minulosti hvězdu. Před dříkem se nachází kamenné balustrové oplocení.

Popis kulturní památky:

Mariánský sloup je dokladem kvalitní kamenosochařské a uměleckořemeslné práce z roku 1777. Dílo se skládá z několika celků. Balustrového kamenného ohrazení při čelní straně podstavce, masivního postamentu se sochami svatým Janem Nepomuckým a svatým Václavem, sloupem s patkou a hlavici a sochou Immaculaty na oblacích. Balustrové kamenné oplocení je přičleněno k bočním křídům postamentu. Čelní stranu vyplňují dva sloupky, mezi kterými je umístěna monumentální kartuše v kamenné ploše. Tu ukončuje architektonicky pojatá korunní římsička s konkávním projmutím po stranách a segmentovým ukončením na vrcholu. Balustry jsou vyhotoveny v podobě spletců.

Ohrazení se propojuje s postamentem skrze rokajový ornament přecházející v horní etáži do stylizované rokajové voluty. Mohutný postament dělí centrální obdélná předstouplá část a boční vpadnutá volutová křídla na tři architektonické celky. Na výrazný převýšený sokl s ustupujícími horními římsami dosedá dřík postamentu s volutovými křídly zdobenými jemnými rokajovými doplňky. Centrální částí dominuje rozměrná rokajová kartuš, ve spodní části s erbem rodiny Nostitz – Rieneck, nahoře pak se svatým Florianem v charakteristickém oděvu, s vědrem hasícím oheň v ruce. Nad touto scénou sedí na korunní vyložené profilované římse postamentu dva letící andělé odění pouze v bederní roušce. Výrazným esovitým pohyb směřují k sobě, držíc obláčky, na kterých byla v minulosti umístěna pětícípá hvězda, symbol svatého Jana Nepomuckého. Vrchní římsa volutových křídel tvoří základnu pro sochy světců, svatého Jana Nepomuckého a svatého Václava. Obě figury v mírně podživotní velikosti jsou ztvárněny v esovitých pohybech, s jednoduše skládanou draperií a s charakteristickými symboly (svatý Václav knížecí šat, korouhev s praporcem, štít, knížecí koruna, svatý Jan Nepomucký klerika, ročeta, almuce, knížecí kvadrátek, kříž s Ukřižovaným). Mírně entazovaný sloup s patkou a pseudokorintskou hlavicí je osazen sochou Immaculaty. Socha Panny Marie v esovitém prohnutí těla spíná ruce v úrovni prsou a kontemplativně hledí k nebi. Kolem hlavy s padajícími vlasy na ramena je umístěna svatozář s dvanácti hvězdami.

Současný stav výše uvedené kulturní památky je v zanedbaném stavu, který si vyžaduje realizaci kvalifikovaného restaurátorského zásahu.

Povrch kamene je celkově zanesen atmosférickými a jinými nečistotami, silikátovými i sádrovcovými krustami. Na mnoha místech jsou v důsledku koroze a následného úbytku hmoty kamene uvolněné doplňky z umělého kamene z předcházejících restaurátorských zásahů. Na památce se nachází další velké množství nevhodných doplňků a tmelů. Tmelů jsou z velké části rozpraskané, rozvolněné nebo zcela chybí. Jednotlivé díly ve spodních etážích jsou rozvolněné. Železné prvky jsou ve velkém rozsahu zkorodované, atributy chybějí.

Závěrečné konstatování:

Z hlediska zájmů státní památkové péče Národní památkový ústav, ú. o. p. v Josefově dospěl k závěru, že práce uvedené v předložené žádosti **lze připravovat a provést při zohlednění následujících podmínek:**

- 1. Konkrétní metody čištění budou voleny dle charakteru povrchů s minimalizací rizika poškození původního povrchu: pomocí vodní páry (vodní pára – kombinace naměkčení nečistot a mechanického čištění) nebo buničinovými zábaly s vodou, lokální dočištění skalpely, mikrodlátka, mikropískováním měkkým abrazivem vhodným k typu využití horniny a druhu krusty. K lokálnímu dočištění, především zčernalých krust, bude užito chemického procesu pomocí buničinových obkladů s hydrogenuhličitanem amonným (sádrovcové krusty), hydrogenfluoridem amonným (silikátový film) s vhodnou koncentrací k typu horniny a krusty. V případě nedostatečného výsledku čištění budou odzkoušeny průmyslově vyráběné čistící pasty určené k restaurování. Zkoušky čištění dále prokážou možnosti rozsahu čistícího procesu, stejně jako případné komplikace a další nová zjištění ve vztahu k předpokládané přítomnosti cizorodých látek z předchozích zásahů (vodní sklo, fluáty, louhy) a tím spojené problematiky užití chemických čistících a přísad. Způsob a definitivní míra čištění bude před samotnou realizací konzultována a odsouhlasena zástupci státní památkové péče (NPÚ, MěÚ Rychnov nad Kněžnou).**
- 2. V soklových partiích podstavce a spodních partiích sochy svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého budou odebrány reprezentativní vzorky pro zjištění výše hydroskopického zasolení se zaměřením na nejrizikovější typy solí (chloridové, síranové, dusičnanové, min. 2 vzorky podstavec, 2 vzorky sochy). V případě nadměrného zasolení dojde k dostatečnému odsolení kamenného materiálu. Výsledky odsolování budou potvrzeny dalším měřením. Za dostatečné odsolení lze považovat takový stav, kdy jsou hodnoty síranů (%hm.) $< 0,5 - 2,0$, chloridů (%hm.) $< 0,075 - 0,20$, dusičnanů (%hm.) $0,1 - 0,25$ (stupeň zasolení dle normy ČSN P 730610-2000). Výsledky odsolovacích prací budou laboratorně ověřeny.**

3. Dekorativní prvky z obecných kovů budou repasovány, nebude realizováno očištění pomocí tryskání. Dekorativní prvky budou šetrně zbaveny korozních produktů (mechanicky jemnými kartáčky), bude aplikován bezoplachový odrezovač, inhibitor koroze, základní antikorozní barva na alkydové bázi (nátěr min 2 x) a příprava podkladů pod zlacení. Chybějící atributy budou analogicky doplněny tradičním uměleckořemeslným kovářským způsobem (ocel zpracovaná ručně v ohni, nikoliv za studena). Výtvarným a uměleckořemeslným zpracováním budou nově doplněné prvky korespondovat s originálem (druhá polovina 18. století, pozdní baroko, rokoko).
4. Odstraněny budou dožilé, plastické, rekonstrukční a opravné tmely a doplňky, které vykazují nepřiměřenou světlou a tmavou barevnost, odlišnou nasákavost a tvrdost vůči originálnímu kamennému materiálu stejně jako zkorodované kramle, spojky, spony, atp. Zkorodované materiály budou nahrazeny ocelovými nerezovými tak, aby jejich případné budoucí odstranění nepoškodilo originální kamenný materiál. Případné nové spojovací pohledové prvky (kramle a další spojiny), budou provedeny tradičním ručním kovářským způsobem (ocel zpracovaná v ohni, nikoli za studena). Povrchová úprava bude v antikorozní grafitové černi, popř. v transparentní matné antikorozní povrchové úpravě.
5. Otevřené lasy a praskliny budou injektovány dle povahy poškození prostředky na bázi organokřemičitanů, minerální bázi nebo nízkoviskózních epoxydových pryskyřic. V případě potřeby bude injektáž podpořena vloženými armaturami z nerezové oceli (nerez, měď, kulatý profil, nízká roztažnost).
6. Plastické retuše a doplňky na sochách budou zajišťovacího charakteru, bude rehabilitován typ užitého tvarosloví autora. Plastické retuše a doplňky profilací architektury budou provedeny tak, aby uchovaly jasnost a čistotu základního architektonického řádu, linií a profilací. Plastické retuše a doplňky budou prováděny materiály na minerální bázi vyznačující se stabilitou, nízkým obsahem solí a nižší tvrdostí než originální kamenný materiál. Vlastnosti materiálu budou dále upravovány železitými pigmenty stálými v alkalickém prostředí (probarvení ve hmotě). Spárovací směs bude zhotovena jako vápenná s maximální příměsí bílého cementu do 5% celkového obsahu.
7. Scelující barevné retuše budou provedeny výhradně jako lokální v místech ostrých kontrastů světlých a tmavých ploch (zčernalé depozity) v minimálním rozsahu tak, aby došlo ke scelení a snížení ostrého kontrastu světlých a tmavých ploch. Lokální plastické doplňky a tmely budou barevně přizpůsobeny barvě kamenného originálu ve svém nejbližším okolí a do této barevnosti zapojeny. Lokální barevné retuše budou aplikovány výhradně v partiích plastických doplňků s minimálním scelujícím přesahem do originálního materiálu.
8. Zahájení restaurátorských prací bude minimálně s týdenním předstihem oznámeno NPÚ, který bude zván rovněž na kontrolní dny svolávané v průběhu obnovy. Počáteční kontrolní den bude proveden po realizovaných zkouškách čištění.
9. Jedno pare závěrečné restaurátorské zprávy (tištěná verze, elektronická verze na CD nebo DVD) bude předáno NPÚ k archivaci nejpozději třicet dní od ukončení restaurátorských prací. Součástí závěrečné restaurátorské zprávy bude i podrobná grafická dokumentace stavu originálu (zákres a rozdělení mladších a starších restaurátorských doplňků, lokalizování nadměrných prasklin a mechanických poškození, zákres povrchové korozní ztráty originální hmoty, kamenických doplňků, povrchových úprav a krust). Příložená fotodokumentace bude zhotovena na fotografický papír, jednotlivé fotografie budou o rozměrech alespoň 10 x 15 cm.

Odůvodnění:

Mariánský sloup představuje z památkového hlediska významný doklad umělecké a uměleckořemeslné práce prohlášené za kulturní památku; proto je při její obnově nutné postupovat dle platné legislativy. Dnešní neuspokojivý stav díla (kulturní památky) je nutno považovat za výsledek negativních vlivů okolního prostředí a dlouhodobé absence odborného konzervačního zásahu. Národní památkový ústav, ú. o. p. v Josefově po posouzení prací uvedených v předložené žádosti dospěl k závěru, že jsou v souladu se zájmy státní památkové péče a že po jejich provedení budou zachovány dotčené kulturně historické hodnoty.

Podmínka v bodě č. 1 Závěrečného konstatování je stanovena z nutnosti provedení odborných restaurátorských prací za užití takových materiálů, které mají pozitivní vliv na kamenný materiál, dobře odolávají povětrnostním a teplotním výkyvům, stejně jako slunečnímu záření a splňují technologické podmínky kladené státní památkovou péčí. Využití průmyslově vyráběných čistících past není zcela vhodné z důvodu chemických vlastností těchto čistících materiálů, které pracují na bázi leptání kamenného materiálu. Pasty tak sice dosahují výborných čistících vlastností, zároveň však dochází k úbytku originální hmoty a tvarosloví kamenného materiálu. Provedení vzorků a zkoušek čištění je nutné z hlediska nalezení optimálního řešení pro uchování uměleckořemeslných a historických kvalit restaurované kulturní památky do budoucna. Kombinace několika druhů čištění je požadována z důvodu nalezení ideálního způsobu těchto prací, které budou šetrné ke kulturní památce a zároveň ji v dostatečné míře zbaví nežádoucích nepropustných filmů a krust.

Provedení odsolení v případě masivních známek zasolení kamenného materiálu je nutné z hlediska životnosti daného materiálu. Při vlhkostním zatížení vnějších kamenných prvků dochází ke vzniku a tvorbě solných výkvětů. Vznik těchto výkvětů závisí na použitém podkladu a spojovacím prostředku, na vlastnostech kamene (tj. na jeho chemickém složení a pórovitosti) a na míře znečištění životního prostředí a z toho vyplývající kyselosti dešťů. S vlhkostí se proto do kamenných prvků dostávají z podloží a podkladu sírany, chloridy nebo dusičnany, které navíc způsobují další zvlhčení kamene (mají schopnost vázat vodu, jsou silně hygroskopické). Tyto soli způsobují rozrušování kamene při jejich hydratačních a krystalizačních procesech. Při koncentraci solí v rozmezí 0 – 2, 5 mmol/kg pozorujeme pouze stopy solí, poškození materiálů lze prakticky vyloučit, v rozmezí 2, 5 – 8 mmol/kg hrozí malé zatížení, při nepříznivých okolnostech však již může docházet k poškození materiálů, při koncentraci solí 8 – 25 mmol/kg může docházet ke zvyšování zvlhčení materiálů a krácení jejich životností, míra solí v rozmezí 25 – 80 mmol/kg znamená vysoké zatížení a značné omezení životnosti materiálů, nad 80 mmol/kg nastává extrémní zatížení a životnost materiálů je zde omezena na minimální dobu.¹ Požadované výsledky míry zasolení jsou požadovány dle platné normy ČSN P 730610-2000, popř. dle rakouské normy Önorm B 3355 – 1. Hydrofobizační vrstva vytváří na povrchu a těsně pod ní hydrofobní vrstvu, touto vrstvou projde vlhkost, nikoliv však hydroskopické soli. Ty se pak zastavují na hydrofobní vrstvě, kterou postupně zaplňují a nahromaděné soli způsobí v krátkodobém horizontu oddělení svrchní vrstvy kamenného materiálu, čímž dochází k zániku cenného originálu, což je zcela nežádoucí.

Odstranění korozních produktů bez využití tryskání je požadováno z důvodu vysokého rizika poškození kovářských prací při užití této metody. Tryskáním s příslušným velice pevným abrazivem dochází k úbytku nejen korozních produktů, ale také zdravého materiálu. V případě kovářských jemných detailů může dojít ke kompletnímu zániku. Navržené postupy v podmínce jsou běžně užívanými postupy v případě obecných dekorativních kovů, kde hrozí zvýšené riziko nežádoucího úbytku originální hmoty. Při dodržení technologických postupů a kvalitních materiálů je ruční metoda antikoroziního ošetření šetrnější ke kulturní památce. Obnovení či doplnění atributů tradičním kovářským způsobem navrátí památce jeden z charakteristických rysů, který byl v případě tohoto typu zpodobnění typický. Navrácení atributů zvýrazní prezentační i umělecké a uměleckořemeslné kvality kulturní památky.

Odstranění nevhodných tmelů, doplňků, kramlí a spojin je nutné k zamezení koroze kamenného materiálu. Nevhodně zvolený tmel, doplněk či ocelový prvek při své postupné degradaci poškozuje a znehodnocuje kulturní památku. Dochází jednak k rozdílným barevným strukturám na originálu a doplňku, nevhodně zvolené složení starých doplňků může působit úbytek originální hmoty při postupné degradaci a zároveň do těchto doplňků může migrovat větší množství hydroskopických solí, které poté přecházejí do originálu, který značně poškozuje. Případné nahrazení zkorodovaného materiálu je nutné k zastavení procesu vypraskávání kamenného materiálu v okolí železných materiálů, který jednak kulturní památku narušuje, jednak tím hrozí nenávratné poškození hmotné podstaty kulturní památky. Nahrazení ručním kovářským materiálem je vyžadován z důvodu

¹ M. Dzierzon, J. Zull: Altbauten zerstörungssarm untersuchen – Bauaufnahme, Holzuntersuchung, Mauerfeuchtigkeit, Köln 1990.

celkového uměleckořemeslného zpracování díla a požadavku na uchování tradičním postupů a technologií, kterými bylo dílo vytvořeno. Podstatnou roli zaujímá estetický účín, který si vyžaduje výhradně tradiční materiály, technologie a postupy, na základě kterých se nové doplňky vhodně a nenásilně zapojí do díla jako celku.

Podmínka v bodě č. 5 Závěrečného konstatování je stanovena z nutnosti provedení odborných restaurátorských prací za užití takových materiálů, které mají pozitivní vliv na kamenný materiál, dobře odolávají povětrnostním a teplotním výkyvům, stejně jako slunečnímu záření a splňují technologické podmínky kladené státní památkovou péčí.

Zachování a respektování originálního plastického tvarosloví je požadováno z nutnosti zachování autenticity díla, jeho uměleckořemeslných a historických hodnot, stejně jako originálního projevu autora. Provedení plastického doplnění v minerálních materiálech za výše uvedených podmínek je vyžadováno z důvodu nalezení ideálního materiálového složení, které nebude negativně narušovat kulturní památku a prodlouží její životnost. Vápenocementové malty jsou ideální kombinací dlouhotrvajících vlastností jak pro spáru, tak i pro okolní kámen. Mírné množství cementu sehrává pozitivní roli při správném tuhnutí a tvrdnutí vápenné malty, kdy přispívá k lepší hydrataci směsi a umožňuje její kvalitnější karbonataci v průběhu tzv. zrání malty. V případě překročení doporučeného množství cementu ve vápenné nastavované maltě však dochází k obratu a cement zde slouží jako prvek přispívající k urychlení degradace omítek, především v podmínkách, kdy jsou tyto vystaveny zvýšené vlhkosti.

Požadavek scelujících barevných retuší v lokální míře je vyžadován z důvodu uchování maximálního množství originálního materiálu včetně jeho barevného dochování. Je zcela zásadní respektovat autentické plochy a lokální barevné retuše přizpůsobit dochovanému stavu a barevně retušovat pouze nové doplňky. Jakákoli vrstva nanášená na originální hmotu, byť v omezené míře, uzavírá svrchní paropropustnou vrstvu, potlačuje dochovanou barevnost a patinu stáří a vytváří nežádoucí optický efekt. Zároveň dochází ke změně barevnosti originálního materiálu. Požadavkem státní památkové péče je uchování uměleckořemeslných hodnot a autenticity materiálu v jeho dochovaném stádiu životnosti. Barevné retuše se vždy musí přizpůsobit dochovanému originálu, nelze akceptovat postupy, kdy slouží barevné retuše k usnadnění restaurátorských postupů na úkor kvality prací a podmínce na uchování co nejvyššího množství autentického materiálu.

Odborný dohled a vykonávaný dozor má oporu v zákoně č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, zejména v § 29 a 32, kde je stanoven odborný dohled odborné organizace státní památkové péče a vykonávaný dozor orgánu státní památkové péče. Zároveň plyne z povahy věci, že případné dílčí usměrnění – upřesnění, může být uplatněno pouze v přítomnosti dotčených stran. Kontrolní dny a konzultace lze považovat za jeden ze základních mechanismů účinného dohledu všech složek státní památkové péče ve smyslu platné legislativy.

Požadavek na odevzdání závěrečné restaurátorské zprávy odborné organizaci státní památkové péče má oporu v §14 odst. 9 výše uvedeného zákona a vychází z ust. §10 odst. 3 písm. c) Vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Dokumentační povinnost rovněž plyne ze zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., zejména z § 10 Vyhlášky 66/1988 Sb., žádoucí je zcela průkazná dokumentace, kupříkladu dle Metodického listu NPÚ – *Struktura a náležitosti restaurátorských zpráv* č. 4/2006. Restaurátorská zpráva je totiž svou povahou historickým pramenem k památce (dílu) před restaurátorským zákrokem a sumarizuje provedené práce včetně záznamu použitých technologií.

Upozornění:

Upozorňujeme, že dle ust. § 14, odst. 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, může veškeré restaurátorské práce provádět výhradně fyzická osoba s příslušným povolením Ministerstva kultury, tedy pro restaurování nepolychromovaných (polychromovaných) sochařských uměleckých děl z kamene (sochařská výzdoba), popř. pro restaurování nepolychromovaných (polychromovaných) nefigurálních uměleckořemeslných děl z kamene (architektura sloupu, balustráda).

Poučení:

Toto písemné vyjádření nenahrazuje rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, Odbor školství, kultury, mládeže a tělovýchovy.

Ing. Blanka Adámková
vedoucí odboru péče o památkový fond

otisk úředního razítka